

WAT HEB JE VOOR JE VERJAARDAG GEKREGEN

Toneelspel in twee bedrijven

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT HEB JE VOOR JE VERJAARDAG GEKREGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Corine - Een boeiende intelligente vrouw. Onderdirecteur bij een groot bedrijf. Ze is vandaag **40 jaar** Geworden...

Bruno - 32 jaar. De broer van Corine. Een charmante losbol. Schat zichzelf soms iets te hoog in. Onderdirecteur bij hetzelfde bedrijf.

Julia - 45/55 jaar. De tante van Corine en Bruno. Is snel gepikeerd. Praat overdreven gedistingeerd en gedraagt zich een beetje uit de hoogte.

Chantal - 25/30 jaar. De vriendin van Julia. Een intelligente spontane meid, die precies weet wat ze wil.

Joan - 30/35 jaar. Een van Corine's medewerkers. Vrolijke meid. Is dol op mannen en een stevige slok. In deze volgorde.

David - 30/35 jaar. De man van Joan. Een stille jongen. Gauw op zijn teentjes getrapt.

Chris - 55 jaar. De baas van Corine, Bruno en Joan. Een man, die zich krachtiger voordoet dan hij werkelijk is.

Wanda - 44 jaar. De vrouw van Chris. Behoorlijk ingenomen met zichzelf. Is iedere situatie volkomen meester. Deze rol moet worden gespeeld door een actrice met een **goed** figuur, die er uitziet als een 30 jarige! Dus ze mag gerust 30 zijn!

DECOR:

Het 'spel' speelt zich af in de 'modern design' ingerichte flat van Corine. In de hoek van de rechterwand is de deur naar de hal.

Tegen de achterwand staat een lange tafel. Smalle plank op schragen kan ook. Erop een pastelkleurig tafellaken. Daarop staan links flessen sterke drank, glazen, een chifon sodawater en een koeler met ijsblokjes. Rechts daarvan staan enkele platte schalen waarop een prachtige salade, franse kaasjes en paté liggen. Daar weer naast een stapel borden, messen, vorken (geen plastic) en servetten van stof. Daarachter (of ernaast) een grote mand met gesneden stokbrood. Rechts van de tafel staat een klein tafeltje waarop een vaas met een enorme bos bloemen. Tegen de achterwand hangen 2 kleine wandlampjes, die aan zijn. Ertussen een groot origineel olieverfschilderij. Links van de buffettafel staat een staande schemerlamp, die eveneens aan is.

Tegen de rechterwand aan staat een dressoir. Daarop een kleine TV en een stereoset. De speakerboxen staan links en rechts van het dressoir. Liefst smal en hoog. De set is aangesloten, want de muziek komt **rechtstreeks** van het toneel! Tussen de TV en de stereoset staat een kunstvoorwerp. Boven het dressoir hangen 2 wandlampjes, die eveneens aan zijn, een origineel olieverfschilderij en een kleine spiegel. Een meter van de linkerwand af staat een grote hoekbank met daarop 6 zitplaatsen. De hoekbank staat een klein beetje schuin. De zitplaatsen worden aangeduid als plek 1, 2, 3, 4, 5 en 6. Links beginnend. Rechts, haaks op plek 3 staat een makkelijke fauteuil. Deze hoeft niet in dezelfde stijl als de hoekbank te zijn. Tussen de hoekbank en de fauteuil staat een kolossale salontafel. Op de hoek waar Julia zit staat een asbak. In het midden een prachtige gegraveerde glazen schaal vol met Belgische bonbons. Achter de bank (plek 3) staat op een klein tafeltje een grote schemerlamg, die ook aan is.

Heeft men voldoende ruimte dan nog enkele tafeltjes met exotische planten.

Licht in de zaal uit.

Het nummer: '50 WAYS TO LEAVE YOUR LOVER...' van Paul Simon langzaam op laten komen tot redelijk hard. De muziek even laten gaan. Dan pas... DOEK.

EERSTE BEDRIJF

Op toneel zijn aanwezig:

Julia - Gekleed in een chique zomerse rok, bloes en jasje, die perfect met elkaar in balans liggen. Haar haar, make up en juwelen zijn in de puntjes verzorgd. Ze zit op plek 1, rookt een klein sigaartje met mondstuk en praat – *onhoorbaar* - met Chantal. Haar glas cognac staat op de salontafel.

Chantal - Gekleed in een strakke spijkerbroek en nog strakker Truitje, zonder mouwen, dat de navel bloot laat. Ze zit op plek 2 en heeft een likeurtje in haar hand.

David - Gekleed in een wit linnen broek en een pull-over. De mouwen heeft hij omhoog getrokken. Hij zit op plek 5 en heeft een glas pils - *waarin nog maar een klein beetje zit* – in zijn hand. Voor hem op de salontafel staat het lege flesje.

Joan - Gekleed in een vrolijk gekleurde broek en bloes, zonder mouwen. Ver openstaand décolleté. Ze zit op plek 6, heeft een whisky in haar hand en praat - *onhoorbaar* - met David.

Corine: (*Gekleed in een zeer moderne - iets té extreme – outfit. Ze is extreme opgemaakt en draagt veel sieraden. Ze staat samen met Bruno bij het dressoir. Ze heeft een glas Spa in de hand. Ze draait de volumeknop omlaag tot de muziek niet langer storend is*) Heb ik jou nou goed verstaan? Ben jij naar bed geweest met Wánda? (*Bruno gekleed in een nette lichte broek en een vrolijk gekleurd overhemd met korte mouwen. Hij heeft een glas whisky met ijs in zijn hand. Hij knikt grijnzend*) Ben jij nou helemaal besódemierterd!? Dat is de vrouw van je báás, hoor.

Bruno: (*Grinnikt*) Ook jouw baas.

Corine: Nóg erger. Veronderstel dat hij erachter komt?

Bruno: Onmogelijk.

Corine: Ja, dat zeggen jullie mannen altijd. Maar als ik je al de keren opnoem, waarvan ik weet, dat de ander er heel eenvoudig achter kwam dan duizelt 't je. Als Chris hier achter komt vliegen we er allebei uit, beseft je dat wel?

Bruno: Nou, wat dan nog. Bazen genoeg.

Corine: Voor jou misschien. Maar ik vind op mijn leeftijd nooit meer zo'n goeie baan als deze. Hoe kwam je nou op dat stomme idee?

Bruno: Wanda kwam Chris ophalen, maar die was al weg. Ze kwam van 'n dineetje en was 'n klein beetje dronken. Ze begon allerlei dubbelzinnige opmerkingen te maken en zo. Ik bood haar koffie aan, maar ze wilde liever wat sterkers. (*Dikke grijns*) En wie ben ik om haar dat te weigeren? Ze vertelde me dat ze met een taxi was gekomen en vroeg me of ik haar een lift naar huis wilde geven.

Corine: Ik kan al raden hoe dat verder ging. Jouw flat ligt tussen ons kantoor en hun huis in. Je hebt haar natuurlijk mee naar je flat genomen.

Bruno: Fout... Ze bood mij 'n drankje aan, toen ik haar bij haar huis afzette.

Corine: Maar dat had je toch kunnen weigeren.

Bruno: (*Grijnst*) De vrouw van je baas weiger je geen drankje als ze je dat aanbiedt. Trouwens... Ze had het contactsleuteltje uit het slot gehaald.

Corine: Wát?

Bruno: (*Zachtjes lachend*) Ze stopte het diep in haar decolleté en daagde me uit het terug te pakken.

Corine: Nou, dat is toch niet zo moeilijk. Gewoon je hand erin en met het sleuteltje er weer uit. (*verzuchtend*) Je bent dus mee naar binnen gegaan. En toen?

Bruno: Mevrouw ging op de klassieke toer. Ze ging even snel iets gemakkelijks aantrekken. Wat je gemakkelijk noemt. Toen ze weer binnen kwam had ze zo goed als niets aan.

Corine: Wat moet ik bij: 'zo-goed-als-niets-aan' denken?

Bruno: Een stuk minder dan erg weinig.

Corine: (*Glimlacht heel even. Doet tevergeefs haar best nog steeds boos te zijn*) Ja, ga nou maar door.

Bruno: D'r is niet veel meer. Ze klom snorrend van plezier op m'n schoot en begon me op te vrijen. En jij weet dat ik daar héél gevoelig voor ben.

Corine: Je was dus verkocht.

Bruno: Met boter en suiker. Haar handjes waren overal tegelijk.

Corine: Wat 'n lef. Nou ja, ze ziet er voor haar leeftijd behoorlijk goed uit. Ik zou wel 'ns willen weten hoe oud ze nu precies is?

Bruno: Vijfenveertig. (*Corine kijkt hem vragend aan*) Ik heb haar rijbewijs ingezien.

Corine: Is die meid al vijfenvéertig?

Bruno: (*Grijns*) Ja. Volgende maand.

Corine: Dan schelen jullie dertien jaar. Ik dacht dat jij alleen op jonkies viel?

Bruno: Je moet een vrouw nooit alleen op haar uiterlijk beoordelen, lieve schat. En daarnaast... Wat je al zei, die Wanda mag d'r wezen hoor. Die heeft 'n lijf waar een missionaris heel Afrika voor bedriegt.

Corine: Vind je 't gek? Die ligt iedere dag in zo'n fitnessruimte op al die machines te klooiën. En tussendoor bezoekt ze de ene plastische chirurg na de andere.

Bruno: Bespeur ik hier nu een vleugje jaloezie?

Corine: Ík?... Jalóers?... Op háár. Zeg, doe me 'n lol. Dus, eh... jij bent in haar spullen gaan neuzen.

Bruno: Ja, ze was volkomen uitgeput ingeslapen. Ik had me aangekleed en wilde net weggaan toen ik haar tas zag liggen.

Corine: Maakte je je dan helemaal geen zorgen dat je baas ineens binnen kon stappen?

Bruno: Nee. Wanda had me verteld dat ze in aparte kamers sliepen. Chris interesseert zich al jaren niet meer voor haar. *(Beetje geheimzinnig)* Ik heb in die tas nog iets ontdekt. *(kijkt haar grijnzend aan)*

Corine: Ja, laat me vooral in spanning.

Bruno: Dit geloof je nooit... Die meid heeft 65 % van de aandelen van de firma in handen.

Corine: *(Verbaasd en verrast)* Wil jij beweren dat ze die papieren gewoon in haar tas meedraagt?

Bruno: Ja, weet ik veel waarom die in haar tas zaten. Maar het stond er wel zwart op wit. Dus... *(Dikke grijns)*

Corine: Zeg... Wat gaat er daar in die hersens van jou om?

Bruno: *(Dikke grijns)* Wat let me deze vrouw voor me te winnen?

Corine: Wát? Hoor ik hier de broer, die gezworen had voor zijn veertigste niet te trouwen?

Bruno: Mag 'n man zijn principes niet af en toe een klein beetje aanpassen?

Corine: Zeg... vergeet jij even niet dat deze dame in kwestie getrouwd ís. En met onze baas nog wel.

Bruno: Nou én?

Corine: Die gaat nooit van d'r man af. Die twee hebben dezelfde opvoeding gehad. Die komen uit één en hetzelfde milieu. Da's 'n verstandshuwelijk, jongen. Daar kom jij niet zomaar tussen. Nee, dat plannetje zou ik maar snel vergeten, als ik jou was.

Bruno: *(Eigenwijs lachje)* Toch ga ik er werk van maken. En vanavond al. Je hebt ze toch wel uitgenodigd?

Corine: Ja, maar Chris wist niet of hij kon.

Bruno: (*Zelfverzekerd*) Wanda komt zéker.

Corine: Je gaat geen gekke dingen doen, hè?

Bruno: Doe ik wel 'ns gekke dingen dan?

Corine: (*Zucht*) Jij doet niet anders.

Julia: Zeg, Corine? Blijf jij de hele avond met je broer kletsen?

Corine: Sorry. Kan ik voor iemand nog iets inschenken?

Julia: Nee dank je, ik heb nog.

David: (*Heeft zijn bierglas geleegd*) Ik lust nog wel 'n pilsje.

Joan: Voor hem alleen nog maar 'n frisje, Corine. (*David kijkt verontwaardigd*) Jij had vanavond beloofd te rijden, schat.

David: O... had ik dat? Nou ja, nog één pilsje...

Joan: Kan precies teveel zijn.

Chantal: Vraag aan Julia maar hoeveel ellende 't kan geven wanneer je er ééntje teveel op hebt.

Julia: (*Kwaad kijkend*) Moet je 't daar nu per se over hebben? Dat had ik je in vertrouwen verteld, weet je nog?

Chantal: O ja?... (*Denkt na. Lacht*) O ja. Sorry.

Corine: Vertel 'ns, Julia?

Julia: (*Kijkt Chantal kwaad aan*) Zie je 't nou. Nu staan ze erop dat ik 't vertel.

Chantal: Zo'n vreselijk voorval was 't nou toch ook weer niet.

Julia: (*Zucht diep*) Ik had tijdens 'n dineetje iets teveel wijn gedronken. Ik wist 't, maar ben toch gaan rijden. Komt zo'n jonge blaaskaak van de politie op me af met zo'n blaaspijpje. Nou, ik verdomde te blazen. Moest ik mee naar het bureau. De dingen die ik daar allemaal heb mee moeten maken. Afschuwelijk, wat een toestand allemaal, zeg. In één woord... áfschúwelijk.

David: Hebben ze je in een cel vol met hoertjes gestopt, Julia?

Julia: (*Kijkt David even aan*) Jij kijkt iets te veel naar Amerikaanse films, jongen. (*Zucht*) Die jongens van de politie kunnen zich echt wel schappelijk gedragen, maar je moet dan eerst wél een klein beetje meewerken. Ik besloot na een tijdje alsnog te blazen. Kreeg een fikse bekeuring en de volgende dag mijn wagen terug.

Joan: (*Spottend*) Wát?... Hebben ze je niet eens naar huis gebracht?

Julia: Welja... ga me maar belachelijk zitten maken, Joan.

Joan: Sorry. Zo bedoelde ik 't niet... Hoe staat 't met jouw promotie, Bruno?

David: En zo verandert men van onderwerp.

Corine: (*Geamuseerd*) Bruno kan zéér binnenkort een hele grote promotie verwachten. (*Kust Bruno heel teder op het puntje van zijn*

neus) Nietwaar, lieverd?

Joan: O, vertel 'ns?

Bruno: Let maar niet op haar. Jij wilde nog 'n pils, David?

Joan: (*Pakt David het glas af, graait het flesje van tafel en reikt het Bruno aan*) Hij wilde nog 'n cola, dank je wel.

Bruno: Verder niemand iets? (*De anderen reageren dat ze nog hebben. Af*)

Joan: Corine, hoe zit dat nou met die promotie van Bruno? Was dat nou dollen van je, of weet je wat meer?

Corine: Zoals hij al zei... Let maar niet op mij. Ik ben alleen maar jarig vandaag. Hij moet 't jullie maar zelf vertellen.

Joan: Of Chris. Die komt vanavond toch ook?

Corine: Ik heb hem en Wanda uitgenodigd, ja. Of ze komen weet je met hen nooit.

Julia: Dat jullie je baas gewoon bij zijn voornaam aanspreken. Ráár hoor. Dat ging, toen ik nog directiesecretaresse was heel anders.

Chantal: Ja, we leven nu niet meer voor de oorlog, schatje.

Julia: Dit is nu al de tweede keer dat je mij in een onplezierige situatie doet belanden, Chantal. (*Kijkt op haar horloge*) En dat in nog geen vijf minuten tijd. Érg knap van je, dat moet ik zeggen. (*Neemt een heel klein slokje en zet het glas weer op tafel*) In plaats van dat je nu eens aanbiedt iets lekkers voor me klaar te maken.

Chantal: O, maar dat doe ik met alle liefde hoor, schat. (*Geeft Julia een tedere kus op haar lippen en staat op*) Zeg maar wat je wil?

Julia: Een paar stukjes stokbrood met brie, graag.

Chantal: Komt eraan. (*Maakt dit voor Julia klaar*)

Julia: Wat ik er mee bedoelde was... Vroeger spraken wij onze directeuren aan met meneer. Ook de bedrijfsleiders deden dat.

Joan: (*Geamuseerd*) Nooit met mevrouw, Julia? O nee, vrouwelijke directeuren had je in die tijd nog niet.

Julia: Prijs jij jezelf maar gelukkig met het feit, dat iedere vrouw vandaag aan de dag directeur kan worden, lieve schat.

Joan: (*Zachtjes lachend*) Nou, als ik 't nog 'ns word mag iedereen me gewoon met Joan aanspreken.

David: Die vrouw van die directeur van jullie... Was dat niet die kanjer met dat lange rooie haar en het lichaam van 'n jonge meid?

Joan: (*Zachtjes lachend*) Ja, maar nu is ze blond. Ik moet je 'n compliment voor je opmerkingsgave maken. Die slet waar jij je ogen bijna niet vanaf kon houden is de vrouw van onze baas, ja.

David: Een meid om rauw in te bijten.

Joan: (*Kijkt David even bedenkelijk aan*) Die meid is al over de vijftig, hoor jongen.

David: Joh, sodemieter op.

Corine: Ze wordt volgende maand 45.

David: (*Grote verbaasde ogen*) Wordt die seksbom volgende maand al vijfenvéertig?

Joan: (*Luchtigjes*) Nou ja, dan lóópt ze tegen de vijftig.

Bruno: (*Op met een cola in zijn hand*) Wie loopt er tegen de vijftig?

Julia: De vrouw van jouw baas.

Bruno: Fout. Die wordt volgende maand 45.

Julia: Weten jullie op dat kantoor alle verjaardagen van elkaar?

Corine: (*Geamuseerd*) Nee, maar deze wel. (*Kijkt hierbij even naar Bruno*)

Bruno: (*Geeft de cola aan David*) Heeft iedereen nou wat te eten gepakt? Ik heb niet voor niets de hele middag in de keuken gestaan. O, ik zie dat Chantal al is begonnen. (*Chantal heeft intussen net een stukje brood met salade besmeerd en steekt dat nu in haar mond*)

Corine: Alles wat meneer heeft gedaan is het stokbrood gesneden.

Chantal: (*Met volle mond*) We wabade wis willijk.

Julia: Ja, dat verstaat niemand, lieverd.

Bruno: Ik denk dat ze zegt dat mijn salade heerlijk is.

Chantal: (*Knikt breed glimlachend, slikt en geeft dan Bruno een teder kusje op zijn wang*) Echt heerlijk. Ik heb drie stukjes met brie voor je, Julia. Is dat genoeg, denk je?

Julia: O, méér dan genoeg. Geef maar gauw hier. (*Chantal geeft het bord aan Julia en gaat op haar oude plek zitten. Julia begint te eten*)

David: Maar komt die spetter nou of niet?

Bruno: (*Tot Joan*) Over wie heeft hij 't?

Joan: Over die goedkope dél! De vrouw van Chris.

Bruno: (*Kijkt Corine aan*) Hebben jullie 't de hele tijd over Wanda gehad?

David: (*Die net een slok cola nam verslikt zich bijna. Wijst Bruno aan*) Zo heette ze. O, met die meid heb ik vorig jaar toch 'n lekker gesprek gehad.

Joan: Kun je nagaan waar dat gesprek over ging. Ze hadden geen interessánt gesprek. Of een fijn gesprek. Néé... ze hadden 'n lékker gesprek. (*Wanneer David haar vragend aankijkt*) O, ik had je die keer wel in de gaten hoor. En maar loeren naar die tieten van d'r. Hij had er het liefst in gebeten.

David: (*Lachend*) Ja, die dingen waren rijp voor consumptie.

Joan: Nou, dan moet ik je teleurstellen, ze komt niet.

Corine: Zó. Dan weet je meer dan ik.

Joan: Joh, die heeft 't veel te druk met jonge knulletjes versieren. Dacht je nou echt dat die op jouw verjaardag komt.

Julia: Is ze daar dan zo dol op?... Op jonge knulletjes, bedoel ik?

Joan: Dól op? Ze verslindt ze met huid en haar. *(Tot Corine)* Ken je Henkie nog. Die rooie puber die op de boekhouding werkte?

Corine: Die jongen met al die sproeten?

Joan: Ja. Lag ze toch mooi mee te rotzooien.

Corine: *(Grote ogen)* Écht? Wáár?

Joan: Op de bank in de kamer van haar man. Ik moest daar iets halen. Mevrouw had niet eens de moeite genomen de deur af te sluiten. Een grote hoer is 't. Niet meer en niet minder.

Julia: Maar als haar man nu ineens was binnen gekomen?

Joan: O, maar daar had ze rekening mee gehouden, hoor. Ze had alles nog aan. Alleen haar rok had ze omhoog getrokken. Ze zou haar man waarschijnlijk hebben wijsgemaakt dat de jongen zich aan haar had vergrepen. Zo'n stuk sekreet is het wel. En of die jongen hierdoor nu in grote moeilijkheden zou komen dat interesseert haar dan helemaal niets. 'n Gemeen lóeder is 't.

Bruno: *(Grijnzend)* Laat ik nou altijd gedacht hebben, dat jij haar niet mocht. *(Iedereen lacht op zijn eigen manier. Behalve Joan. Die kijkt eerst niet begrijpend naar de anderen. Dan pas lacht ze mee als een boer die kiespijn heeft)*

Corine: *(Deurbel)* Dat zal je altijd zien. *(Geamuseerd)* Wanneer je 't over lóeders hebt. *(Zet haar glas op het dressoir. Af)*

Joan: *(Staat op)* Ga jij maar hier zitten, lieverd. Dan kan ik je 'n beetje in de gaten houden. *(Trekt hem overeind en duwt de verbouwereerd kijkende David op plek 6 neer. Zelf gaat ze op plek 5 zitten en zet David klem tegen de leuning)*

Bruno: *(Tot Joan)* Als ik jou was zou ik me tegenover haar vanavond een klein beetje beheersen, lieverd. Ten eerste is het de vrouw van onze baas en ten tweede is het de verjaardag van Corine. Ik sta niet toe dat je die verpest.

David: *(Slaat een arm om haar heen)* Ik let wel 'n beetje op d'r.

Joan: *(Slaat de arm geïrriteerd van zich af. Eigenwijs. De ogen gesloten)* Ik weet me heus wel te gedragen, hoor.

Julia: *(Tot Chantal)* Nou jij nog. *(Chantal glimlacht Julia vriendelijk toe en pikt een stukje stokbrood van haar bord)*

Chris: *(Op. Gekleed in een combinatie met bijpassende overhemd en stropdas. Vals joviaal)* Zo zo... Wat 'n visite? *(Corine en Wanda zijn vlak achter hem opgekomen en blijven één meter van de deur af staan. Corine heeft een enorme bos bloemen en een pastelgekleurde enveloppe in haar handen. Wanda is gekleed in een zwarte zéér strakke heupbroek, of zéér korte rok. Erboven heeft ze een topje, dat uit fel gekleurde lovertjes bestaat. In haar navel heeft ze een gouden ringetje. (Daarvoor hoeft men NIET gepierced te zijn!)* Gouden open

pumps. Haar asblonde haar hangt halverwege haar rug en bestaat alleen maar uit glanzende krulletjes. Ze draagt een kleine schoudertas van gouden of zilveren lovertjes. Ze is zeer extreem opgemaakt. Véél sierraden)

Julia: Goedenavond, meneer. U bent vast de baas van Corine.

Chris: Dat heeft u heel goed. Maar geen ge-meneer alstublieft. Ik heet Chris. *(Geeft Julia een hand)* U bent zeker de moeder van Corine.

Julia: *(Licht teleurgesteld)* Haar tante.

Chris: O... Nou, gefeliciteerd. *(Tot Chantal)* En u? *(Lacht)* Ja, ik wil me niet opnieuw vergissen, natuurlijk.

Chantal: *(Geamuseerd)* Ik ben het vriendinnetje van deze tante.

Chris: Hè?... O... Nou ja. Eh... U ook gefeliciteerd. *(Loopt naar Joan. Lacht)* Jou ken ik. Gefeliciteerd met je cheffin, Joan. *(Kust haar driemaal op de wangen)* En dit is je man?

Joan: Dit is David. Die heeft u al 'ns ontmoet.

Chris: Hè?... O... *(Geeft David een hand. Tot Joan)* Goed als ik naast je kom zitten.

Joan: O, wat 'n eer.

Wanda: *(Puur sarcasme)* Ja hoor, meneer zit al. 't Valt mee dat hij nog geen glas whisky in z'n hand heeft. *(Ze glimlacht minnetjes)* Jullie vinden het toch niet erg dat ik niemand een hand geef. Dat is zo burgerlijk. Ik ben Wanda en ben met die knaap daar getrouwd. *(Laat zich bevallig in de fau. zakken, slaat haar benen over elkaar en veegt een denkbeeldig stofje van haar broek/rok)*

Corine: *(Tot Bruno)* Zorg jij voor Chris en Wanda. Dan zet ik deze bloemen even in 'n vaas. *(Af)*

Bruno: 'n Whisky, Chris?

Chris: Ja, doe maar.

Bruno: Wat mag 't wezen, Wanda?

Wanda: *(Tot Chantal)* Wat drink jij?

Chantal: Pisang Ambon.

Wanda: O, dat is bananenlikeur, hè? Doe dat maar voor mij. Maar wel met ijs, graag.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto